

שלימות התורה

להאיר לימוד הלך הנימוזות שבתורה | ז"ל ע"י ארגון "שלימות התורה" בארה"ק

כולל אברכים • תוכנית "לומדיך" לבני הישיבות • קול הוזהר הקרוש • גיליון "שלימות התורה"

כ" אדר ב'
השפ"ד
פרשת
צו
גיליון קמ"ז

זמני כניסת ויציאת שבת - קודש

ר"ת	מוצש"ק	הדה"ג	ירושלים
7:10	6:34	5:22	ירושלים
7:11	6:36	5:37	בני ברק
7:11	6:36	5:36	חיפה
7:11	6:35	5:36	באר שבע

הזמנים לפי תוכנת "חזון שמים"

דבר המערכת

מון בעל הסולם יזע"א מסביר בהקדמתו לספר הוזהר, כי מהות האדם בעולם הזה, היא לתקן את הדין לקבל. כשמו כן הוא, הרצון של יתברך טבע בבני אדם, כדי שיוכלו לקבל לעצמם, לאכול, לשתות, ללמוד, להחכים וכדו'. וכמו שאמרו חז"ל ש'ה' יתברך ברא את העולם כדי להנות לבניו. חז"ל מצווים אותו (ולכאורה כיצד נידבק בו על מיליוניי של הקב"ה). ולכאורה כיצד נידבק בו על ידי ההיבקות במידותיו. מסביר מון בעל הסולם זיע"א, שברוחניות, הקירבה או הריחוק, נמדד בהשוואת הצורה או בהופכייה הצורה. לדוגמא, שני אנשים יושבים אחד על יד השני. האחד כופר בעיקר ח"ו, והשני, שומר תורה ומצוות המקפיד על קלה כבחמורה. והיה מובן לכל אם יבא אדם ויאמר שאנשים אלו רשעים אחד מהשני כרחוק מורה ממעבר. הם הרי יושבים אחד ליד השני! ואילו כאשר התלמיד נמצא באוסטרליה, ורבו בארץ ישראל, ובין היטב אם יאמרו על התלמיד הזה שהוא דבוק בתור. הרי האפי קילומטרים מפרידים ביניהם! אלא, שברוחניות, הקירבה הפיזית אינה קובעת.

ופעת מובן כיצד נדרש מאיתנו להידבק בה על ידי ההיבקות במידותיו, שאם נשווה בס"ד את הנתונותי - צוהתני לה יתברך, אנו דבקים בו. כפי שהוכחנו, מוטבע בהבריות הרצון לקבל. לה יתברך אין רצון לקבל. כי ממי יקבל? וכדי להידבק בה יתברך, אנו צריכים להידבק במידותיו, וכיצד מסתדרים הדברים אלו עם אלו? וכאן מגיעה העבודה עליה דיבר מון 'בעל הסולם' זיע"א, מה שכולל בתוכו את כל ספרי המוסר בעולם. אנו צריכים להפך את הרצון לקבל לעצמינו, שזה גורם להופכיית מה יתברך, שיהיה על מנת להשפיע נחת רוח לבורא יתברך. שהרי כל קבלה על מנת להשפיע נחשבת להשפעה גמורה ואנו על ידי הקבלה ממש, נדבקים בה יתברך, שהרי ה' יתברך רק משפיע.

ויזה שאנו מהפכים את כל הנאותנו שיהיו אך ורק לכבוד ה' יתברך, ומסלקים כל הנאה שאינה לכבודו יתברך ומאן דכר שמה הנאה באיסור רח"ל, אנו דבקים בה יתברך בדביקות המשלמת. את כל העניין הל' ועוד אוצרות טמירים ונעלים ניתן למצוא בהקדמה לספר הוזהר, הנמצאת בתחילת ספר הוזהר הקדוש 'ח'ק לישראל' עם פירוש הסולם, או בקונטרס בשם 'הזוהרות לשאלות', או במערכת העלון. תענו וראו כי טוב ה'.

שבת שלום ומבורך, המערכת

הלימוד היומי

בוזהר הקדוש עם פירוש הסולם

לשבוע פרשת שמיני

יום	תאריך	פרשה	עמודים	סעיפים
שבת	כ	פקודי	ה-ח	יב-כה
ראשון	כא	פקודי	ט-יג	כ-לז
שני	כב	פקודי	יד-יז	לח-מז
שלישי	כג	פקודי	יח-כא	מח-ס
רביעי	כד	פקודי	כב-כד	סא-ע
חמישי	כה	פקודי	כה-כח	עא-פג
שישי	כו	פקודי	כט-לב	פג-צד
שבת	כז	פקודי	לג-לז	צה-קז

לשמיעה דרך הטלפון כנסו לשלוחה: 02-66

מנוחה ושמחה - על פי פעלו

אם כבנים אם כעבדים

ומשום זה. אומרים במוסף ראש השנה, אם כבנים אם כעבדים, אם כבנים, היינו שנאמר בהם, בנים אתם לה' אלקיכם. אם כעבדים, שכתוב, כי לי בני ישראל עבדים, ולא שאר האומות. אבל (חוץ מאלו הבנים והעבדים) אלו הרשעים שאינם עוסקים בתורה ומצוות, ואין עליהם עול תורה ועול תפלים ושאר המצוות, הם עבדים לאומות העולם והמשעבדים בהם. כמו, עבדים היינו לפרעה במצרים.

ואם שומרים שבתות וימים טובים, נאמר בהם, ויוציאו ה' אלקינו. ויתקיים בהם, למען ינוח שורך וחמורך, שהם חמוד בתורה ומצוות, וינפש בן אמתך ובהמתך, עם הארץ, נקרא בהמה. ואחר שיכניס את עצמו תחת בחינת אדם, בתורה, יתקיים בו, אדם ובהמה תושיע ה'. והיינו אם הוא כסוס, שאדונו רוכב עליו, והסוס סובל אותו, ואינו בועט באדונו. כך הוא צריך להיות כסוס תחת התלמיד חכם. הסבל, שהעם הארץ צריך לסבול את התלמיד חכם. הוא, כי התלמיד חכם הוא, כיום השבת, שהוא צריך להיות כמי שאין לו משלו, כי ימות החול מכינים לשבת, ובשבת אין כלום ואם עם הארץ סובל אותו בכספו ונוהג עמו לעשות רצונו, לשמש אותו, ולהתנהג במצות כפי רצונו, יתקיים בו, אדם ובהמה תושיע ה'. יושיע לו (ה' זכות הת"ח) משוד ומגולה, יושיע לו ממלאך המות שלא ישלוט עליו וישחט אותו בסכין פגום שלו, וכל מה שנשחט בסכין פגום הוא נבלה, שנאמר בו, לכלב תשליכון אותו. שהוא סמ"ל. שנקרא כלב.

נפש רוח ונשמה היתירה

ונפש של ת"ח, נקראת שבת המלכה, שהיא נפש היתירה של שבת והעונג שלה, הוא, נשמת חיים ורוח שכלי, שהם נשמה יתירה נשמת כל חי ורוח יתירה, על נשמה רוח ונפש שהם עבדים, השולטים בגוף בימות החול. נשמה יתירה, הוא סוד כתר על ראש צדיק שהוא יום השבת, שהוא זעיר אנפין הנקרא יום השבת, והכתר שלו הוא מאבא ואמא, ובנשמה יתירה הזו תהלה י-ה, שהם אבא ואמא, שעליהם נאמר, עין לא ראתה אלקים זולתך, משום שהם מרכבה לעלת העלות, שהוא אריך אנפין, שהוא מכוסה ואין העין שולטת בו. ומשום זה, עין לא ראתה, גם באבא ואמא שהם המרכבה שלו. שמהם נמשכת נשמה יתירה דשבת, שהם כתר דז"א.

רוח יתירה, הוא נהר היוצא מעדן, דהיינו מבין אבא ואמא, שהוא זעיר אנפין, שה"ס בן י"ה, כי נאצל מ"ה, שהם אבא ואמא, ומהלכו חמש מאות שנים, דהיינו ה' ספירות חג"ת נ"ה הנמשכים לו מבינה, שספירותיה בסוד מאות, וע"כ הם ה' מאות שנה ומגיע לספירה הששית המשך בעמוד הבא

שלימות הפרשה

בשבוע זה נביא בס"ד קטע מתוך הפרשה המלמד על חירות ומנוחה ביום השבת, ועל דרגות עבודת השי"ת. וכך אומר הוזהר הקדוש (מתורגם וערוך למען יתענג וירוז בו הקורא) בפרשת צו:

שבתת מלאכה דמלכות שמים ומלכות עכ"ם

ויש השבתת מלאכה בשבת וי"ט, לכל אחד לפי בחינתו, כמו שור שנוהג בו עול, וחמור שנוהג בו משא, בין אותם שיש להם עול מלכות שמים, כמו תפלין, שבשבת וי"ט הם פטורים. ובין עול מלכות עכ"ם, כולם לפי מעשיהם יש להם באלו ימים, השבתת מלאכה ומנוחה. כי מי שאינו עוסק בתורה ומצוות יש לו עול מלכות עכ"ם. ומי שעוסק בתורה ומצוות יש לו עול מלכות שמים, שהיא ה' אחרונה דהוי"ה, הנקראת מלכות שמים.

(כי יש חמש ספירות, כתר, חכמה, בינה, תפארת, מלכות, והן כנגד ד' אותיות של שם הוי"ה. וספירת המלכות נברא העולם, כי ממנה הגילוי האחרונה של שם הוי"ה, ועל כן ה' האחרונה נקראת מלכות שמים כי רומזת על ספירת המלכות) (ספירת המלכות הנקראת בלשון נקבה 'היא', כי היא המקבלת מכל הספירות העליונות והזכות ממנה)

היא ודאי עול מצות, משום שבה נבראו כל הבריות שבשמים וארץ, כי כל המציאות שבת עולמות בריאה יצירה שעיה יצאו מן המלכות, זהו שכתוב, אלה תולדות השמים והארץ בהבראם, שהוא אותיות בה' בראם, (כלומר שעל ידי ספירת המלכות נברא העולם, כי ממנה הגילוי לכל העולם, והיא סוף ההתגשמות של העולם הזה, ממצבו הרוחני אל מצבו הגשמי) וכשנבאים שבת וי"ט, יורדת בינה, שהוא יה"ו, שהם חב"ד שבבינה, על ה' שהיא מלכות שמים, ואז היא נשמה יתרה, והיא הבינה, חרות על הלוחות, הלוחות הם המלכות, והשראת הבינה עליה, עושה אותה חרות מן כל הקליפות, והיא (ספירת המלכות) סוד אנכי שביציאת מצרים, דהיינו מ"ש, אנכי ה' אלקיך אשר הוצאתיך מארץ מצרים, שהבינה פרשה כנפיה על הבת, שהיא מלכות, ועל המחנות שלה, ויש להם מנוחה. ואז (כשהשראת ספירת הבינה על המלכות, עושה את המלכות חירות מן הקליפות) נאמר במחנות סמ"ל והנחש, וראו כל עמי הארץ כי שם ה' נקרא עליך ויראו ממך. שם ה', היינו אות תפלין, אבל אות תפלין, ואות שבת, ואת של יום טוב, ואת בריה, כולם שוים. ועל כולם נאמר, וראו כל עמי הארץ כי שם ה' נקרא עליך.

(בהלקים הבאים נלמד שישנן ד' מדרגות בעובדי השי"ת א. בנים, ועוד ג' מדרגות בעבדים. ב. עבדים - מקיימי תורה ומצוות על מנת לקבל שכר. ג. עבדים לאומות העולם - אינם מקיימים התורה והמצוות ואינם שומרים את השבת. ד. בהמה וחמור - שומרים שבת אך אינם מקיימים מצוות ואינם עוסקים בתורה. כולם עובדי השי"ת אך כל אחד בדרגתו שלו.)

ד' דרגות במנוחה

ויש אות של השם שד"י, שהוא המלאך מט"ט, שנקרא עבד. וכמה עבדים נמשכים ממנו, שהם ממונים על אותם שעושים מצות על מנת לקבל שכר, אשר מט"ט והמחנות שלו ממונים עליהם. עליהם נאמר, למען ינוח שורך וחמורך ועבדך ואמתך. אבל אותם שעושים מצות שלא

אמרות קודש על לימוד הזוהר הקדוש

כ"ק מרן האדמו"ר מוויז'ניץ זיע"א

יקח נא מעט מים ורחצו רגליכם והשענו תחת העץ, ואקחה פת לחם (בראשית, יח, ד-ה).

יקח נא מרמו לעבודת התפלה - אין נא אלא לשון בקשה (ברכות ט, ז), לקראת עבודת התפלה נדרשת הכנה דרבה בכדי שתתקבל תפלתו לרצון לפני ה', דהיינו לימוד התורה המטהרת את ראשו ומוחו, גם טבילה במקוה מטהרת ומקדשת את האדם והוא הדין אמירת זוהר מסוגלת לטהרה, כן נדרשת ענוה ושפלות הרוח המסוגלת שתקבל תפלתו כמאמ"ל (ברכות ל:): "אין עומדין להתפלל אלא מתוך כובד ראש" ופירש"י "הכנעה" וכן נדרש להתקשר לצדיק אמת.

וי"ל שכל אלו מרומזים במקרא שלפינו. "יקח נא", כהכנה לעבודת התפלה תקחו, "מעט" מרמו למדת הענוה, "מים" מרמו לתורה - אין מים אלא תורה (ב"ק יז.) וכן למקוה טהרה. "השענו תחת העץ", עץ מרמו לצדיק - "פרי צדיק עץ חיים" (משלי יא, ל), תתקשרו לצדיק אמת, "ואקחה פת לחם" גימ' רבי שמעון, תתקשרו לרשב"י - ספר הזוהר.

(ליקוטי ישועות משה, וירא)

שאלות מהזוהר הקדוש

על פי פרישת השבוע "הק לישראל" עם פירוש הסולם

- א. מדוע צריך האדם להקדים ולבקש רחמים מאת המלך?
 1. כדי שלא יכשל בדבר הלכה ושישמחו בו חבריו.
 2. כדי שינצל מהדין, בשעה ששורה בעולם.
 3. שהרי בכך מעיד על עצמו, כי בעל מדריגה הוא.
- ב. לאיזה דבר אין עיקר ושוורש למעלה?
 1. לפעולות הערלים.
 2. אין דבר שאין לו עיקר ושוורש למעלה.
 3. לעבירות הנעשות מצד הס"א.
- ג. באיזה יום הוא סיום הדין של העולם?
 1. ביום שלאחר יום הכיפורים.
 2. בהושענא רבה.
 3. בזאת הנוכה.
- ד. מה בין אלו העוסקים בתורה, ונביאים הנאמנים?
 1. אלו מסמנים לבינה, ואלו לרוח דנשמה.
 2. אלו העוסקים בתורה, חשובים בכל זמן מנביאים.
 3. אלו הנביאים הנאמנים יחידי סגולה הם.
- ה. למה קורה הזוה"ק, "הוא קיום הכל, וקיום העולם"?
 1. שירת הפודה.
 2. ריה הקרבן.
 3. דמעת המתענה.
- ו. במה תלויים כל סודות התורה?
 1. בחג הפסח.
 2. בשבת קודש.
 3. ביום הכיפורים, וביום הפורים.

התשובות הנכונות מהגיליון הקודם:

א-3 | ב-2 | ג-3 | ד-7 | ה-2 | ו-1

תשובה נכונה במבחן, נחשבת לפי מה שכתוב בזה"ק חק' לישראל של השבוע.

את התשובות ניתן להשיב מיום ה' בשעה 3:00 - עד יום ה' בשבוע שלאחריו בשעה 3:00 בצהריים.

בקול הזוהר הקדוש: 03-5234979 בשלוחה 7 < 1.

סיפור לשבת

ופשט את בגדיו ולבש בגדים אחרים

הרב החסיד רבי דוד צבי חן ז"ל, רב דצ'רניגוב, היה נוהג לבקר כדרכו, את אדמו"ר מהר"ש (רבי שמואל, בנו של האדמו"ר בעל ה"צמח צדק") בליובאוויטש, פעם אחר את זמן היחידות, וילך רבי דוד צבי לחדר, שהיה סמוך לחדרו של הרבי, וחכה שם זמן רב עד שהרבי יעבור דרך חדר זה, ואז ישאל אותו מה לעשות, כי הוא מוכרח לנסוע הביתה.

לאותו חדר בא אז המשרת של הרבי להחליף את כלי הלבן של הרבי אחר היחידות, כי במשך היחידות היו נעשים רטובים מזיעה. אמר המשרת לרבי דוד צבי: "אולי יודע מר, מה הרבי מויע שם כל כך ביחידות? הלא זמן היחידות, נמשך היום רק שעה אחת, והוא כל כך מויע!"

שתק רבי דוד צבי. והמשרת אמר עוד פעם: "הייבנו של עולם, מה הוא, מויע שם כל כך?"

מיד נפתחה הדלת של חדר הרבי, והרבי פנה למשרתו ואמר: "אני מפטר אותך היום מעבודתך, ממשכורתך לא יגרע דבר. לך-לך הביתה, ובכל שבוע אשלח את משכורתך לביתך."

והוסיף: למה לא הבין מדוע אני מויע. במשך השעה היו אצלי על 'יחידות' חמשה ועשרים אנשים. בשביל שאוכל להשיב עצה נכונה להשואל, אני צריך להרגיש בצרות ממש כמו שהוא עצמו מרגיש, ואני מוכרח להפשיט את עצמי מלבושי ולהתלבש בלבושיו שלו, ושוב כשאני צריך ליתן לו עצה לא אוכל לעשות כן כשאני עדיין בלבושיו, כשם שהוא בעצמו אינו יכול לשית עצות בנפשו, ואני צריך להפשיט את עצמי מלבושיו שלו, ולהתלבש בלבושיו שלי, ובכן לכל שואל ושואל אני צריך לעשות פעמיים פשיטה ולבישה, ומעתה הגע בעצמך: במשך שעה, אם אדם צריך חמישים פעם להתפשטות ולהתלבשות, כלום אפשר שלא להויע...

(סיפורי חסידים)

המשך "שלימות הפרשה"

שהיא צדיק, דהיינו יסוד, להשקות את הגן, שהוא נפש יתירה, דהיינו המלכות.

יהי' שנזכר אם כבנים אם כעבדים, לעשות רצון אבינו שבשמים, וכל אחד כפי דרגתו ישתדל להתמיד בעשיית מעשים טובים ובלמוד תורה ואמרות תהילים ועשיית חסד וכדומה, אבל שתהיה כוונתו "אני רוצה להתקרב במעשה זה להש"ת, שהוא ציוה עלי לעשות כן, ועל ידי עשיית המצווה אזכה שאאתקרב אליו ואעשה רצונו ית' שלא על מנת לקבל שכר, אלא כדי להשפיע לו נחת רוח". וכן מחשבות טובות על הניסים והטובות שבכל רגע ורגע עושה עמי אף שאיני ראוי לכך וכו', ומתוך שלא לשמה יבוא לשמה, ונזכה שירחם עלינו השי"ת כרחם אב על בנים ויחננו ויוציאנו מן הגלות לגאולת עולם בקרוב, אמן.

שבת שלום!

אשריכם ישראל

לחבר אותם בחבור זה, כי כאשר יש בישראל משכילים מאלו שנאמר בהם והמשכילים יזהירו כזהר הרקיע, היינו זה הנקרא ספר הזוהר.

(הקדמת תיקוני הזוהר אות מח)

7 מבחן אמריקאי על לימוד

4 מוקדי חלוקה (מתוכנן)

1 שיעורים באידיש

קול הזוהר הקדוש:

03.523.4979

ארה"ב: 1-585.308.3263

8 מעבר לקווים נוספים

5 תרומות הנצחות והקדשות

2 שיעורים בעברית

9 תזכורת לימוד היומי

6 הודעות ועידכונים

3 מענה לשאלות בלימוד

הדפסת הגיליון השבוע נתרם לזכות ולהצלחת: נחמן בן מירב הודיה | מנחם בן יהודית ברוחניות ובגשמיות להם ולמשפחותיהם

לתרומות והנצחות:

054-8517381

להצטרפות לקבלת הגיליון במייל ניתן לשלוח בקשה ל: 3131760@gmail.com